

ÚMLUVA
O ZAMEZENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ
V SOUVISLOSTI S ÚPRAVOU ZISKŮ
SDRUŽENÝCH PODNIKŮ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO
HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

PŘEJÍCE SI využít článku 220 uvedené smlouvy, v němž se zavázaly zahájit mezi sebou jednání
s cílem zajistit ve prospěch svých státních příslušníků zamezení dvojího zdanění,

UVĚDOMUJÍCE SI důležitost zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených
podniků,

SE ROZHODLY uzavřít tuto úmluvu a za tím účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

Philippe de SCHOUTHEETE de Tervarent,
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU DÁNSKA:

Niels Helveg Petersen,
ministr hospodářství;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

Theo Waigel,
spolkový ministr financí;

Jürgen Trumpf,
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec;

ZA PREZIDENTA ŘECKÉ REPUBLIKY:

Ioannis PALAIOKRASSAS,
ministr financí;

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE ŠPANĚLSKA:

Carlos SOLCHAGA CATALÁN,
ministr hospodářství a financí;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

Jean VIDAL,
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec;

ZA PREZIDENTA IRSKA:

Albert REYNOLDS,
ministr financí;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

Stefano DE LUCA,
státní tajemník ministerstva financí;

ZA JEHO KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODU LUCEMBURSKA:

Jean-Claude JUNCKER,
ministr pro státní rozpočet, ministr financí, ministr práce;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

P. C. NIEMAN,
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec;

ZA PREZIDENTA PORTUGALSKÉ REPUBLIKY:

Miguel BELEZA,
ministr financí;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A
SEVERNÍHO IRSKA:

David H. A. HANNAY KCMG,
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec,

KTEŘÍ se sešli v Radě a po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě,

SE DOHODLI NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI ÚMLUVY

ČLÁNEK 1

1. Tato úmluva se použije tam, kde zisky zahrnuté do zisků podniku smluvního státu jsou nebo patrně budou pro účely zdanění rovněž zahrnuty do zisků podniku jiného smluvního státu, a to pro nedodržení zásad vytčených v článku 4 uplatňovaných přímo nebo prostřednictvím odpovídajících ustanovení právních předpisů dotyčného státu.
2. Pro účely této úmluvy se stálá provozovna podniku některého smluvního státu nacházející se v jiném smluvním státě považuje za podnik toho státu, ve kterém se nachází.
3. Odstavec 1 se použije rovněž tehdy, dosáhl-li některý z dotčených podniků spíše ztrát nežli zisků.

ČLÁNEK 2

1. Tato úmluva se vztahuje na daně z příjmů.

2. Stávající daně, na něž se tato úmluva vztahuje, jsou zejména tyto:

a) v Belgii:

- impôt des personnes physiques/personenbelasting,
- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting,
- impôt des personnes morales/rechtspersonenbelasting,
- impôt des non-résidents/belasting der niet-verblijfhouders,
- taxe communale et la taxe d'agglomération additionnelles a l'impôt des personnes physiques/aanvullende gemeentebelasting en agglomeratiebelasting op de personenbelasting;

b) v Dánsku:

- selskabsskat,
- indkomstskat til staten,
- kommunale indkomstskat,
- amtskommunal indkomstskat,
- særlig indkomstskat,
- kirkeskat,
- udbytteskat,
- renteskat,
- royaltyskat,
- frigørelsesafgift;

c) v Německu:

- Einkommensteuer,
- Körperschaftsteuer,
- Gewerbesteuer v míře, ve které je tato daň založena na obchodním zisku;

d) v Řecku:

- φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,
- φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,
- ειφορά υπέρ των επιχειρήσεων ύδρευσης και αποχέτευσης;

e) ve Španělsku:

- impuesto sobre la renta de las personas físicas,
- impuesto sobre sociedades;

f) ve Francii:

- impôt sur le revenu,
- impôt sur les sociétés;

g) v Irsku:

- Income Tax,
- Corporation Tax;

h) v Itálii:

- imposta sul reddito delle persone fisiche,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche,
- imposta locale sui redditi;

i) v Lucembursku:

- impôt sur le revenu des personnes physiques,
- impôt sur le revenu des collectivités,
- impôt commercial, v míře, ve které je tato daň založena na obchodním zisku;

j) v Nizozemsku:

- inkomstenbelasting,
- vennootschapsbelasting;

k) v Portugalsku:

- imposto sobre o rendimento das pessoas singulares,
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas,
- derrama para os municípios sobre o imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas;

l) ve Spojeném království:

- Income Tax,
- Corporation Tax.

3. Tato úmluva se rovněž vztahuje na všechny stejné nebo obdobné daně, jež budou zavedeny po dni podpisu této úmluvy k doplnění nebo nahrazení stávajících daní. Příslušné orgány smluvních států se navzájem informují o veškerých změnách učiněných v příslušných vnitrostátních právních předpisech.

KAPITOLA II

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Oddíl I

Definice

ČLÁNEK 3

1. Pro účely této úmluvy se „příslušným orgánem“ rozumějí:

- v Belgii: De Minister van Financiën nebo jeho zplnomocněný zástupce,
Le Ministre des Finances nebo jeho zplnomocněný zástupce,
- v Dánsku: Skatteministeren nebo jeho zplnomocněný zástupce,
- v Německu: Der Bundesminister der Finanzen nebo jeho zplnomocněný zástupce,
- v Řecku: Ο Υπουργός των Οικονομικών nebo jeho zplnomocněný zástupce,
- ve Španělsku: El Ministro de Economía y Hacienda nebo jeho zplnomocněný zástupce,

- ve Francii: Le Ministre chargé du budget nebo jeho zplnomocněný zástupce,
 - v Irsku: The Revenue Commissioners nebo jejich zplnomocněný zástupce,
 - v Itálii: Il Ministro delle Finanze nebo jeho zplnomocněný zástupce,
 - v Lucembursku: Le Ministre des Finances nebo jeho zplnomocněný zástupce,
 - v Nizozemsku: De Minister van Financiën nebo jeho zplnomocněný zástupce,
 - v Portugalsku: O Ministro das Finanças nebo jeho zplnomocněný zástupce,
 - ve Spojeném království: The Commissioners of Inland Revenue nebo jejich zplnomocněný zástupce.
2. Veškeré výrazy, jejichž význam není v této úmluvě vymezen, mají ten význam, jaký jim přikládají smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi dotýcnými státy, nevyplývá-li ze souvislosti něco jiného.

Oddíl II

Zásady provádění úpravy zisků sdružených podniků a přiřítání zisků stálým provozovnám

ČLÁNEK 4

Při použití této úmluvy bude dbáno těchto zásad:

1. Jestliže:

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo základním kapitálu podniku jiného smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo základním kapitálu podniku jednoho smluvního státu a podniku jiného smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou mezi těmito dvěma podniky dohodnuty nebo uloženy takové podmínky v jejich obchodních nebo finančních vztazích, jež se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, jichž by při neexistenci těchto podmínek bylo dosaženo jedním z těchto podniků, avšak z důvodu těchto podmínek jich dosaženo nebylo, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a být odpovídajícím způsobem zdaněny.

2. Podniká-li podnik jednoho smluvního státu v jiném smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny nacházející se na jeho území, budou této stálé provozovně přičteny zisky, jejichž dosažení by bylo možné očekávat, kdyby byla odlišným a odděleným podnikem vykonávajícím stejnou nebo obdobnou činnost za stejných nebo obdobných podmínek a jednala zcela nezávisle s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

ČLÁNEK 5

Hodlá-li smluvní stát upravit zisky některého podniku v souladu se zásadami vytyčenými v článku 4, uvědomí podnik včas o zamýšleném zásahu a poskytne mu příležitost uvědomit o tom druhý podnik, aby tak byla druhému podniku poskytnuta příležitost uvědomit o tom obratem druhý smluvní stát.

Smluvní stát poskytující takovou informaci není nicméně omezen v právu provést navrhovanou úpravu.

Jestliže po obdržení této informace oba podniky a druhý smluvní stát souhlasí s úpravou, články 6 a 7 se nepoužijí.

Oddíl III

Vzájemná dohoda a rozhodčí řízení

ČLÁNEK 6

1. Domnívá-li se některý podnik, že v jakémkoli případě, na nějž se vztahuje tato úmluva, nebylo dbáno zásad vytyčených v článku 4, může bez ohledu na prostředky poskytované vnitrostátním právem dotyčného smluvního státu předložit svou věc příslušnému orgánu smluvního státu, jehož je podnikem nebo v němž se nachází jeho stálá provozovna. Věc musí být předložena do tří let od prvního oznámení o opatření, které má nebo patrně bude mít za následek vznik dvojího zdanění ve smyslu článku 1.

Podnik zároveň oznámí příslušnému orgánu, které jiné smluvní státy jsou na věci případně zúčastněny. Příslušný orgán nato bezodkladně oznámí věc příslušným orgánům těchto jiných smluvních států.

2. Má-li příslušný orgán za to, že stížnost je podložená, a nemůže-li sám dospět k uspokojivému řešení, pokusí se věc vyřešit vzájemnou dohodou s příslušným orgánem kteréhokoli jiného zúčastněného smluvního státu s cílem zamezit dvojímu zdanění na základě zásad vytyčených v článku 4. Jakákoli dosažená vzájemná dohoda se provede bez ohledu na lhůty stanovené vnitrostátními právními předpisy zúčastněných smluvních států.

ČLÁNEK 7

1. Nedosáhnou-li zúčastněné příslušné orgány vzájemné dohody zamezující dvojímu zdanění podle článku 6 do dvou let ode dne, kdy byla věc poprvé předložena jednomu z příslušných orgánů v souladu s čl. 6 odst. 1, ustaví poradní komisi, jež bude mít za úkol podat své stanovisko k zamezení daného dvojího zdanění.

Podniky mohou využít prostředků, jež jim poskytuje vnitrostátní právo zúčastněných smluvních států; byla-li však věc takto předložena soudu, počítá se lhůta dvou let uvedená v prvním pododstavci ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí v posledním stupni vnitrostátního odvolacího řízení.

2. Předložení věci poradní komisi není smluvnímu státu překážkou v tom, aby v téže věci zahájil soudní řízení nebo správní řízení směřující k uložení sankcí nebo v takových řízeních pokračoval.

3. Nedovoluje-li vnitrostátní právo smluvního státu příslušným orgánům tohoto státu odchýlit se od rozhodnutí jeho soudních orgánů, použije se odstavec 1 pouze tehdy, nechá-li sdružený podnik tohoto státu uplynout lhůtu pro podání odvolání nebo stáhne takové odvolání dříve, než bylo vydáno rozhodnutí. Toto ustanovení se netýká odvolání, pokud se dotýká jiných věcí, než které jsou uvedeny v článku 6, a do té míry, do jaké se jich dotýká.

4. Příslušné orgány se mohou vzájemnou dohodou a se souhlasem dotyčných sdružených podniků zřici lhůt uvedených v odstavci 1.

5. Nepoužijí-li se odstavce 1 až 4, nejsou tím dotčena práva žádného ze sdružených podniků podle článku 6.

ČLÁNEK 8

1. Příslušný orgán smluvního státu není povinen zahájit řízení vedoucí ke vzájemné dohodě nebo ustavit poradní komisi uvedenou v článku 7, pokud bylo v soudním nebo správním řízení vydáno konečné rozhodnutí, že jeden ze zúčastněných podniků má být za operace, v souvislosti se kterými je upravován zisk podle článku 4, postižen citelnou sankcí.

2. Probíhá-li souběžně s některým z řízení uvedených v člancích 6 a 7 soudní nebo správní řízení zahájené s cílem vydat rozhodnutí, že jeden ze zúčastněných podniků má být za operace, v souvislosti se kterými je upravován zisk podle článku 4, postižen citelnou sankcí, mohou příslušné orgány zastavit řízení podle článků 6 a 7, dokud není soudní nebo správní řízení ukončeno.

ČLÁNEK 9

1. Poradní komise uvedená v čl. 7 odst. 1 se skládá z předsedy a

- dvou zástupců každého zúčastněného příslušného orgánu; tento počet může být dohodou příslušných orgánů snížen na jednoho,

- sudého počtu nezávislých osob, jež zúčastněné příslušné orgány jmenují ze seznamu osob uvedeného v odstavci 4 vzájemnou dohodou nebo, nebude-li dohody dosaženo, losem.
2. Při jmenování nezávislých osob se za každou z nich jmenuje náhradník podle pravidel pro jmenování nezávislých osob pro případ, že by nezávislá osoba nemohla plnit své povinnosti.
3. Při losování smí každý příslušný orgán vznést námitku proti každé jednotlivé nezávislé osobě za okolnosti předem určené dohodou zúčastněných příslušných orgánů nebo za některé z následujících okolností:
- jedná-li se o osobu, která náleží k některému zúčastněnému orgánu daňové správy nebo pracuje jeho jménem,
 - má-li nebo měla-li tato osoba významný podíl na jednom nebo každém ze zúčastněných sdružených podniků nebo byla-li jejich zaměstnancem nebo poradcem,
 - neposkytuje-li tato osoba dostatečné záruky nestrannosti pro vyřešení případu nebo případů, o nichž má být rozhodnuto.
4. Seznam nezávislých osob sestává ze všech nezávislých osob nominovaných smluvními státy. Za tímto účelem nominuje každý smluvní stát pět osob a uvědomí o tom generálního tajemníka Rady Evropských společenství.

Tyto osoby musí být státními příslušníky smluvního státu a mít bydliště na území, na něž se vztahuje tato úmluva. Musí být kvalifikované a nezávislé.

Smluvní státy mohou činit změny v seznamu uvedeném v prvním pododstavci; uvědomí o tom bezodkladně generálního tajemníka Rady Evropských společenství.

5. Zástupci a nezávislé osoby jmenování podle odstavce 1 si zvolí z osob uvedených v seznamu zmíněném v odstavci 4 předsedu, aniž je dotčeno právo každého zúčastněného příslušného orgánu vznést námitku proti takto vybrané osobě za okolností uvedených v odstavci 3.

Předseda musí mít kvalifikaci požadovanou pro jmenování do nejvyšších soudních funkcí ve své zemi nebo být obecně uznávaným znalcem práva.

6. Členové poradní komise uchovávají v tajnosti vše, co se dozvědí v souvislosti s řízením. Smluvní státy přijmou vhodné předpisy k potrestání jakéhokoli porušení závazku mlčenlivosti. O přijatých opatřeních bezodkladně uvědomí Komisi Evropských společenství. Komise Evropských společenství o nich uvědomí ostatní smluvní státy.

7. Smluvní státy učiní všechny nezbytné kroky k zajištění toho, že se poradní komise sejde bez odkladu, jakmile jí budou případy předloženy.

ČLÁNEK 10

1. Pro účely postupu podle článku 7 mohou zúčastněné sdružené podniky poskytnout jakékoli informace, důkazy nebo doklady, o kterých mají za to, že by mohly být užitečné poradní komisi při přijímání rozhodnutí. Podniky a příslušné orgány dotčených smluvních států vyhovějí jakékoli žádosti poradní komise o poskytnutí informací, důkazů nebo dokladů. Příslušné orgány smluvních států nicméně nejsou nijak povinny:

- a) provádět správní opatření odchylovající se od jeho vnitrostátních právních předpisů nebo obvyklé správní praxe,
- b) podávat informace, které nelze obdržet podle jeho vnitrostátních právních předpisů nebo obvyklé správní praxe, nebo
- c) podávat informace, jimiž by bylo vyraženo obchodní, průmyslové nebo profesionální tajemství nebo obchodní postup, ani informace, jejichž vyražení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

2. Každý ze sdružených podniků může na vlastní žádost vystoupit nebo být zastupován před poradní komisí. Jestliže o to žádá poradní komise, každý ze sdružených podniků před ní vystoupí nebo bude zastupován.

ČLÁNEK 11

1. Poradní komise uvedená v článku 7 zaujme své stanovisko nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy jí byla věc předložena.

Stanovisko poradní komise se musí zakládat na článku 4.

2. Poradní komise zaujímá své stanovisko prostou většinou svých členů. Zúčastněné příslušné úřady se mohou dohodnout na doplňujících pravidlech řízení.

3. Náklady na řízení před poradní komisí kromě těch, které vznikly sdruženým podnikům, hradí rovným dílem zúčastněné smluvní státy.

ČLÁNEK 12

1. Příslušné orgány, které jsou stranami řízení podle článku 7, přijmou vzájemnou dohodu podle článku 4 rozhodnutí, jímž se zamezí dvojímu zdanění do šesti měsíců ode dne, kdy poradní komise zaujala své stanovisko.

Příslušné orgány mohou přijmout rozhodnutí, jež se odchyluje od stanoviska poradní komise. Nedohodnou-li se, jsou povinny jednat v souladu s tímto stanoviskem.

2. Příslušné orgány se mohou se souhlasem zúčastněných podniků dohodnout na zveřejnění rozhodnutí podle odstavce 1.

ČLÁNEK 13

Skutečnost, že se rozhodnutí přijatá smluvními státy o zdanění zisků pocházejících z operací mezi sdruženými podniky stala konečnými, není překážkou přistoupení k řízením podle článků 6 a 7.

ČLÁNEK 14

Pro účely této úmluvy se má za to, že dvojímu zdanění bylo zamezeno, pokud:

- a) jsou zisky zahrnuty do výpočtu zdanitelného zisku jen v jednom státě, nebo
- b) se výše daňové povinnosti z těchto zisků v jednom státě sníží o částku rovnou daňové povinnosti z těchto zisků v druhém státě.

HLAVA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 15

Nic v této úmluvě se nedotýká plnění širších závazků v oblasti zamezení dvojího zdanění v případě úpravy zisků sdružených podniků vyplývajících z jiných smluv, jejichž stranami smluvní státy jsou nebo se stanou, nebo z vnitrostátních právních předpisů smluvních států.

ČLÁNEK 16

1. Územní působnost této úmluvy je táž jako v čl. 227 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství, aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku.

2. Tato úmluva se nevztahuje na

- francouzská území uvedená v příloze IV Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství,
- Faerské ostrovy a Grónsko.

ČLÁNEK 17

Tuto úmluvu ratifikují smluvní státy. Ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropských společenství.

ČLÁNEK 18

Tato úmluva vstoupí v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po měsíci, v němž uloží ratifikační listiny poslední signatářský stát. Úmluva se vztahuje na řízení podle čl. 6 odst. 1, která budou zahájena po dni jejího vstupu v platnost.

ČLÁNEK 19

Generální tajemník Rady Evropských společenství uvědomí smluvní státy o:

- a) uložení každé ratifikační listiny,

- b) dni, ke kterému tato úmluva vstoupí v platnost,
- c) seznamu nezávislých osob jmenovaných smluvními státy a všech jeho změnách podle čl. 9 odst. 4.

ČLÁNEK 20

Tato úmluva se uzavírá na dobu pěti let. Šest měsíců před uplynutím tohoto období se smluvní státy sejdou, aby rozhodly o prodloužení platnosti této úmluvy a jiných souvisejících opatřeních.

ČLÁNEK 21

Každý smluvní stát může kdykoli požádat o revizi této úmluvy. Předseda Rady Evropských společenství svolá v takovém případě konferenci k revizi této úmluvy.

ČLÁNEK 22

Tato úmluva, sepsaná v jediném vyhotovení v jazyce anglickém, dánském, francouzském, irském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém a španělském, přičemž všech deset znění má stejnou platnost, bude uložena v archivu Generálního sekretariátu Rady Evropských společenství. Generální tajemník předá ověřený opis vládě každého signatářského státu.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této úmluvě své podpisy.

ZÁVĚREČNÝ AKT

Zplnomocnění zástupci vysokých smluvních stran,

kteří se sešli v Bruselu dne dvacátého třetího července tisíc devět set devadesát, aby podepsali Úmluvu o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků,

při příležitosti podepsání řečené úmluvy:

a) přijali následující společná prohlášení připojená k tomuto závěrečnému aktu:

- prohlášení k čl. 4 odst. 1,
- prohlášení k čl. 9 odst. 6,
- prohlášení k článku 13,

b) vzali na vědomí následující jednostranná prohlášení připojená k tomuto závěrečnému aktu:

- prohlášení Francie a Spojeného království k článku 7,
- jednotlivá prohlášení smluvních států k článku 8,
- prohlášení Spolkové republiky Německo k článku 16.

SPOLEČNÁ PROHLÁŠENÍ

Prohlášení k čl. 4 odst. 1

Ustanovení čl. 4 odst. 1 se vztahují jak na případ, kdy je operace prováděna přímo mezi dvěma právně odlišnými podniky, tak na případ, kdy je operace prováděna mezi jedním podnikem a stálou provozovnou druhého podniku, která se nachází v třetí zemi.

Prohlášení k čl. 9 odst. 6

Členské státy mají plnou volnost, pokud se jedná o povahu a rozsah působnosti vhodných předpisů, které přijmou ohledně sankcí za jakékoli porušení závazku mlčenlivosti.

Prohlášení k článku 13

Bude-li v jednom nebo více zúčastněných smluvních státech změněno rozhodnutí týkající se zdanění, které vedlo k postupům podle článků 6 a 7, poté co bylo uzavřeno řízení podle článku 6 nebo poté, co bylo přijato rozhodnutí podle článku 12, a je-li výsledkem dvojí zdanění ve smyslu článku 1, použijí se články 6 a 7.

JEDNOSTRANNÁ PROHLÁŠENÍ

Prohlášení k článku 7

Francie a Spojené království prohlašují, že budou uplatňovat čl. 7 odst. 3.

Jednotlivá prohlášení smluvních států k článku 8

Belgie

Výrazem „citelná sankce“ se rozumí trestní nebo správní sankce v případech:

- buď trestného činu podle obecného trestního práva spáchaného s úmyslem zkrátit daň,
- nebo porušení předpisů zákona o dani z příjmu nebo prováděcích rozhodnutí spáchaného s úmyslem dopustit se podvodu nebo způsobit škodu.

Dánsko

„Citelnou sankcí“ je sankce za úmyslné porušení ustanovení trestního zákona nebo zvláštních zákonů, pokud nemůže být uložena ve správním řízení.

Porušení sankčních ustanovení daňového práva mohou být zpravidla řešena ve správním řízení, nemůže-li za ně být uložena sankce přísnější než pokuta.

Německo

Porušení daňových předpisů postižitelné „citelnou sankcí“ je každé porušení daňových zákonů, za něž může být uložen trest odnětí svobody, peněžitý trest nebo pokuta.

Řecko

Podle řeckých právních předpisů v daňové oblasti lze podniku uložit „citelnou sankci“:

1. Nepředloží-li prohlášení nebo předloží-li nesprávné prohlášení týkající se daní, dávek a příspěvků, které musí být srazeny a placeny státu podle stávajících předpisů nebo týkající se daně z přidané hodnoty, daně z obratu nebo zvláštní daně z přepychového zboží, pokud celková výše daní, dávek a příspěvků, které měly být přiznány a zaplacený státu jako výsledek obchodu a jiných činností vykonávaných po dobu více než šesti měsíců, překročí částku šesti set tisíc (600 000) drachem nebo jednoho miliónu (1 000 000) drachem za dobu jednoho kalendářního roku.
2. Nepředloží-li přiznání k dani z příjmů, pokud daň splatná z nepřiznaného příjmu přesahuje tři sta tisíc (300 000) drachem.
3. Nepředloží-li podrobnosti o zdanění, které stanoví zákon a daňových údajích.
4. Předloží-li podrobnosti uvedené v předchozím případě 3, které jsou nesprávné co do množství nebo jednotkové ceny nebo hodnoty, pokud tato nesprávnost vede k nepřesnosti přesahující deset procent (10 %) celkového množství nebo celkové hodnoty zboží, poskytnutých služeb nebo obchodu obecně.

5. Nevede-li správně účetnictví a záznamy požadované zákonem o daňových údajích, pokud byla tato nesprávnost zjištěna při pravidelné kontrole, jejíž výsledky byly potvrzeny buď správním prohlášením o nesrovnalosti, nebo lhůta pro podání odvolání uplynula, nebo nabyly právní moci rozhodnutím správního soudu, jestliže je v průběhu kontrolovaného obchodního období nesrovnalost mezi hrubým příjmem a přiznaným příjmem vyšší než dvacet procent (20 %) a v každém případě nejméně jeden milión (1 000 000) drachem.
6. Nedodržuje-li povinnost vést účetnictví a záznamy stanovenou příslušnými ustanoveními zákona o daňových údajích.
7. Pozmění-li nebo vydá-li pozměněný nebo nepravý účet za prodej zboží nebo poskytnutí služeb nebo jinou daňovou podrobnost uvedenou výše v případě 3.

Daňový doklad se považuje za pozměněný, je-li jakýmkoli způsobem děrován nebo orazítkován, aniž by bylo v záznamech příslušných orgánů daňové správy zaneseno řádné ověření, pokud nebylo toto zanesení učiněno s vědomím, že dané ověření je pro daňový doklad nezbytné. Daňový doklad se považuje za pozměněný rovněž tehdy, liší-li se obsah a jiné podrobnosti prvopisu nebo opisu od údajů uvedených v podkladech vztahujících se k tomuto dokladu.

Daňový doklad se považuje za nepravý, pokud byl vydán pro operaci nebo část operace, převod nebo z jiného důvodu nezaznamenaného v celkovém přehledu operací provedených osobami odlišnými od těch, které jsou uvedeny v daňovém dokladu.

8. Je-li mu znám úmysl vyrobiť pozměněné daňové doklady nebo se jakýmkoli způsobem účastní jejich výroby, nebo je mu známo, že jisté doklady jsou pozměněné nebo nepravé a účastní se jakýmkoli způsobem jejich vydání nebo přijme pozměněné nebo nepravé daňové doklady s úmyslem skrýt skutečnosti, jež mají význam pro zdanění.

Španělsko

Výraz „citelná sankce“ zahrnuje správní sankce za závažná porušení daňových předpisů a tresty za trestné činy spáchané vůči orgánům daňové správy.

Francie

Výraz „citelná sankce“ zahrnuje tresty podle trestního práva a daňové sankce jako jsou sankce za nepodání daňového přiznání po obdržení úřední upomínky, nepoctivé a podvodné jednání, vzpírání se daňové kontrole, zatajování plateb a rozdělování nebo zneužití práv.

Irsko

„Citelné sankce“ zahrnují sankce za:

- a) nepodání daňového přiznání,
- b) podvodné nebo nedbalostní podání nesprávného daňového přiznání,
- c) nevedení řádného účetnictví,
- d) nepředložení dokladů a účetnictví ke kontrole,
- e) bránění osobám ve výkonu jejich zákonných pravomocí,
- f) neoznámení vzniku daňové povinnosti,
- g) podání nepravdivého prohlášení za účelem získání daňové úlevy.

Tato protiprávní jednání jsou upravena k 3. červenci 1990 těmito právními předpisy:

- část XXXV Income Tax Act z roku 1967,
- oddíl 6 Finance Act z roku 1968,
- část XIV Corporation Tax Act z roku 1976,
- oddíl 94 Finance Act z roku 1983.

Přitom se přihlíží ke všem následným změnám, úpravám a aktualizacím trestního zákoníku.

Itálie

„Citelnou sankcí“ je sankce za jednání, které je ve smyslu vnitrostátních právních předpisů daňovým deliktem.

Lucembursko

Lucembursko považuje za „citelnou sankci“ takovou sankci, kterou prohlásil za citelnou sankci druhý smluvní stát podle článku 8.

Nizozemsko

„Citelnou sankcí“ se rozumí sankce uložená soudem za každé úmyslné jednání uvedené v článku 68 obecného daňového zákona.

Portugalsko

Výraz „citelná sankce“ zahrnuje tresty podle trestního práva a jiné daňové sankce za porušení právních předpisů spáchané s úmyslem podvodu nebo lze-li za takové porušení uložit pokutu přesahující 1 000 000 (jeden milión) escudos.

Spojené království

Spojené království bude vykládat „citelnou sankcí“ jako zahrnující tresty podle trestního práva a správní sankce uložené za podvodné nebo nedbalostní předložení nesprávných účtů, nároků nebo přiznání pro daňové účely.

Prohlášení Spolkové republiky Německo k článku 16

Vláda Spolkové republiky Německo si se vyhrazuje právo prohlásit při ukládání svých ratifikačních listin, že tato úmluva se rovněž vztahuje na zemi Berlín.
